

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. birželio 30 d.*

Byloje T-107/02

GE Betz Inc., buvusi *BetzDearborn Inc.*, įsteigta Trevoze, Pensilvanijos valstijoje (Jungtinės Amerikos Valstijos), atstovaujama advokatų G. Glas ir K. Manhaeve, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą E. Joly, vėliau – G. Schneider,

atsakovę,

dalyvaujant kitai Tarnybos apeliacinėje taryboje vykusios procedūros šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme,

* Proceso kalba: anglų.

Atofina Chemicals Inc., įsteigta Filadelfijoje, Pensilvanijos valstijoje (Jungtinės Amerikos Valstijos), atstovaujama *barrister* M. Edenborough ir *solicitor* M. Medyckyj,

dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pirmosios apeliacinės tarybos 2002 m. sausio 17 d. Sprendimo (byla R 1003/2000-1), susijusio su protesto procedūra tarp *Atofina Chemicals Inc.* ir *GE Betz Inc.*,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas N. J. Forwood, teisėjai J. Pirrung ir A. W. H. Meij,
sekretorius J. Plingers, administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2002 m. balandžio 8 d.,

susipažinęs su atsiliepimu į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2002 m. liepos 23 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies *Atofina Chemicals Inc.* atsiliepimu į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2002 m. liepos 26 d.,

įvykus 2003 m. rugsėjo 17 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

- 1 Iš dalies pakeisto 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) 42 ir 73 straipsniuose nurodyta:

„42 straipsnis

Protestas

<...>

3. Protestas privalo būti paduotas raštu ir turi būti nurodomi jo pagrindai <...>. Per Tarybos nustatytą laiką protestą pareiškęs asmuo savo teiginiams paremti gali pateikti faktus, įrodymus ir argumentus.

<...>

73 straipsnis

Sprendimus pagrindžiančių motyvų nurodymas

Tarybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Sprendimai grindžiami tik tais tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.“

- 2 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1, toliau – įgyvendinimo reglamentas), 15–18 ir 20 taisyklėse yra nustatyta:

„15 taisyklė

Protesto pranešimo turinys

<...>

2. Protesto pranešimą sudaro:

<...>

- b) duomenys apie ankstesnį ženklą ar ankstesnę teisę, kuriuo arba kuria grindžiamas protestas:
  - i) jei protestas grindžiamas ankstesniu ženklu, atitinkamo turinio nurodymas ir nurodymas, kad ankstesnis ženklas yra Bendrijos ženklas, arba nurodymas

valstybės narės arba valstybių narių, prireikus ir Beniliukso šalių, kuriose ankstesnis ženklas buvo įregistruotas ar dėl jo paduota paraiška, arba jei tas ankstesnis ženklas yra tarptautiniu mastu registruotas ženklas, nurodymas valstybės narės arba valstybių narių, prireikus ir Beniliukso šalių, kuriose ankstesnio ženklo apsauga buvo išplėsta;

- ii) jei galima pateikti, – ankstesnio ženklo paraiškai suteiktas numeris arba registracijos numeris ir paraiškos padavimo data, taip pat prioriteto data;

<...>

- vi) ankstesnio ženklo vaizdas ir, jei reikia, ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės aprašymas;

- vii) prekės ir paslaugos, kurioms žymėti ankstesnis ženklas buvo registruotas <...>; nurodydama visas prekes ir paslaugas, kurioms ankstesnis ženklas yra saugomas, protestą reiškianti šalis taip pat nurodo ir tas prekes bei paslaugas, kuriomis tas protestas grindžiamas;

<...>

16 taisyklė

Faktai, įrodymai ir argumentai, pateikiami protestui paremti

1. Kiekviename protesto pranešime gali būti išsamiai išdėstomi protestą remiantys faktai, įrodymai bei argumentai ir pridedami atitinkami juos patvirtinantys dokumentai.

2. Jei protestas grindžiamas ankstesniu ženklu, kuris nėra Bendrijos prekių ženklas, prie protesto pranešimo turėtų būti pridėti ankstesnio ženklo registracijos arba paraiškos padavimo įrodymai, pavyzdžiui, registracijos pažymėjimas. <...>

3. Šios taisyklės 1 dalyje nurodyti faktai, įrodymai ir argumentai bei kiti juos patvirtinantys dokumentai ir 2 dalyje nurodyti įrodymai, jei jie nepateikiami kartu su protesto pranešimu arba vėliau, gali būti pateikti pradėjus protestavimo procesinius veiksmus Tarnybos pagal 20 taisyklės 2 dalį nurodytu terminu.

17 taisyklė

Kalbų vartojimas protestavimo procesiniuose veiksmuose

1. Tais atvejais, kai protesto pranešimas yra paduotas ne paraiškos Bendrijos prekių ženklui įregistruoti kalba, jei paraiškos kalba yra viena iš Tarnybos kalbų, arba ne antrąja kalba, nurodyta paduodant paraišką, protestą reiškianti šalis per vieną mėnesį

nuo protestavimo termino pabaigos pateikia protesto pranešimo vertimą į vieną iš tų kalbų.

2. Jei protestą remiantys įrodymai, numatyti 16 taisyklės 1 ir 2 dalyse, pateikiami ne protestavimo procesinių veiksmų kalba, protestą reiškianti šalis per vieną mėnesį nuo protestavimo termino pabaigos arba, jei reikia, Tarnybos nurodytu terminu pagal 16 taisyklės 3 dalį pateikia įrodymų vertimą į tą kalbą.

<...>

18 taisyklė

Protesto pranešimo atmetimas kaip nepriimtino

1. Jei Tarnyba nustato, kad protesto pranešimas neatitinka Reglamento 42 straipsnio nuostatų, arba jei protesto pranešime aiškiai nenurodoma paraiška, kuri yra protestuojama, arba ankstesnis ženklas ar ankstesnė teisė, kuria remiantis reiškiamas protestas, Tarnyba atmeta tą protesto pranešimą kaip nepriimtina, jeigu tie trūkumai nebuvo ištaisyti iki protestavimo termino pabaigos. <...>

2. Jei Tarnyba nustato, kad protesto pranešimas neatitinka kitų Reglamento arba šių taisyklių nuostatų, ji apie tai praneša protestą reiškiančiai šaliai ir suteikia jai dviejų mėnesių terminą pastebėtiems trūkumams ištaisyti. Jei šie trūkumai iki termino pabaigos neištaisomi, Tarnyba atmeta protesto pranešimą kaip nepriimtina.

<...>

20 taisyklė

Protesto nagrinėjimas (pataisytas vertimas)

<...>

2. Jei protesto pranešime nėra išvardytų faktų, įrodymų ir argumentų, nurodytų 16 taisyklės 1 ir 2 dalyse, Tarnyba paragina protestą reiškiančią šalį per nustatytą terminą juos pateikti. <...>“

Ginčo aplinkybės

- 3 1997 m. lapkričio 20 d. ieškovė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (toliau – Tarnyba) padavė žodinio prekių ženklo BIOMATE paraišką.
- 4 Bendrijos prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, skirtas žymėti Tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos, patvirtintos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartimi dėl tarptautinės prekių ir paslaugų ženklų registravimo klasifikacijos, po peržiūros ir pataisymo, 1 klasėje nurodytas prekes, kurios yra aprašytos taip:

— 1 klasė: „Chemijos produktai, naudojami kaip baktericidai nuotekų ir valymo sistemose“. (Neoficialus vertimas)

- 5 Paraiška buvo paskelbta 1998 m. rugsėjo 21 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 72/98.
- 6 1998 m. gruodžio 21 d. laišku, kurį Tarnyba gavo 1998 m. gruodžio 22 d., įstojusi į bylą šalis *Atofina Chemicals Inc.* padavė protestą dėl šio prekių ženklo įregistravimo. Protestas buvo grindžiamas šiuo vaizdiniu prekių ženklu:

bioMεT

- 7 Šis vaizdinis prekių ženklas buvo įregistruotas:

— Beniliukse Nr. 39765, nurodant 1971 m. birželio 28 d. kaip prekių ženklo paraiškos padavimo datą, šioms Nicos klasifikacijos 1 ir 5 klasėse nurodytoms prekėms:

— 1 klasė: „Chemijos produktai, naudojami pramonėje, mokslo reikmėms, žemės ūkyje, sodininkystėje ir miškininkystėje (išskyrus fungicidus, herbicidus ir kenkėjų naikinimo preparatus), ypač skirti makroorganizmams ir mikroorganizmams naikinti“,

— 5 klasė: „Fungicidai, herbicidai ir kenkėjų naikinimo preparatai“,

— Prancūzijoje (atnaujinimas Nr. 1665517), nurodant 1980 m. sausio 23 d. kaip paraiškos įregistruoti padavimo datą, šioms Nicos klasifikacijos 1 klasėje nurodytoms prekėms:

— 1 klasė: „Chemijos produktai ir cheminiai junginiai, naudojami kaip biocidai“. (Neoficialus vertimas),

— Beniliukse pagal galiojančius tarptautinius susitarimus (R 325543), nurodant 1966 m. lapkričio 8 d. kaip prekių ženklo paraiškos padavimo datą, ir galiojantis Austrijoje, Prancūzijoje, Italijoje ir Portugalijoje, šioms Nicos klasifikacijos 1 ir 5 klasėje nurodytoms prekėms:

— 1 klasė: „Chemijos produktai, naudojami pramonėje, mokslo reikmėms, žemės ūkyje, sodininkystėje ir miškininkystėje“,

— 5 klasė: „Chemijos produktai, ypač skirti makroorganizmams ir mikroorganizmams naikinti“.

8 Protestas taip pat buvo grindžiamas žodiniu prekių ženklu BIOMET, įregistruotu Italijoje (atnaujinimas Nr. 400859), nurodant 1962 m. gegužės 30 d. kaip prekių ženklo paraiškos padavimo datą, šioms Nicos klasifikacijos 5 klasėje nurodytoms prekėms:

— 5 klasė: „Chemijos produktai ir cheminiai junginiai, naudojami bakterijų naikinimui“. (Neoficialus vertimas)

- 9 Galiausiai protestas buvo grindžiamas neįregistruotu, bet naudojamu Beniliukse, Prancūzijoje, Italijoje, Austrijoje ir Portugalijoje žymeniu BIOMET.
- 10 Protestas buvo paduotas dėl visų prekių ženklo paraiškoje nurodytų prekių ir grindžiamas visomis prekėmis, kurioms žymėti ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti.
- 11 Dėl ankstesnių įregistruotų prekių ženklų protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktais bei 5 dalimi. Dėl minėto neįregistruoto prekių ženklo protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi.
- 12 Ankstesnių prekių ženklų registracijos pažymėjimų kopijos buvo pridėtos prie protesto pranešimo.
- 13 1999 m. balandžio 7 d. Protestų skyrius persiuntė įstojusiai į bylą šaliai šią faksimilę:

„Notification of deficiencies in the notice of opposition (Rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation)

<...>

The examination of the notice of opposition has shown that the indication of the goods and services has not been provided in the language of the opposition proceedings (english).

This deficiency must be remedied within a non extendible period of two months from receipt of this notification, that is on or before 07/06/1999.

The notice of opposition will otherwise be rejected on grounds of inadmissibility.“

(„Pranešimas apie protesto pranešimo trūkumus (įgyvendinimo reglamento 15 taisyklė ir 18 taisyklės 2 dalis)

<...>

Protesto pranešimo ekspertizė parodė, kad prekės ir paslaugos nebuvo nurodytos protesto procedūros kalba (anglų).

Šis trūkumas turi būti ištaisytas vėliausiai iki 1999 06 07 (galutinis terminas).

To neįvykdžius, protesto pranešimas bus atmestas kaip nepriimtinas.“)

- 14 1999 m. gegužės 28 d. faksu įstojusi į bylą šalis perdavė ankstesniais prekių ženklais pažymėtų prekių sąrašų vertimą. Šioje faksimilėje taip pat nurodyta:

„If further information is required, please let us know.“

(„Nevenkite su mumis susisiekti dėl papildomos informacijos.“)

- 15 1999 m. birželio 29 d. Protestų skyrius perdavė įstojusiai į bylą šaliai kitą faksimilę, kurioje buvo nurodyta:

„Communication to the opposing party of the date of commencement of the adversarial part of the opposition proceedings and of final date for submitting facts, evidence and arguments in support of the opposition (Rules 19 (1), 16 (3), 17 (2) and 20 (2) of the Implementing Regulation).

<...>

Your opposition has been communicated to the applicant.

<...>

The adversarial part of the proceedings will commence on 30/08/1999.

A final period of four months from receipt of this notification, that is until 29/10/1999, is allowed for you to furnish any further facts, evidence or arguments which you may feel necessary to substantiate your opposition <...>

Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation.“

(„Pranešimas protestą pareiškusiai šaliai apie protesto procedūros rungimosi stadijos pradžios datą ir galutinę faktų, įrodymų ir argumentų protestui paremti pateikimo datą (įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 1 dalis, 16 taisyklės 3 dalis, 17 taisyklės 2 dalis ir 20 taisyklės 2 dalis.)

<...>

Apie jūsų protestą buvo pranešta paraišką pateikusiai šaliai.

<...>

Procedūros rungimosi stadija prasidės 1999 08 30.

Jums nustatomas galutinis keturių mėnesių terminas, skaičiuojant nuo šio pranešimo gavimo, t. y. iki 1999 10 29, papildomiems faktams, įrodymams ar argumentams, kurie, jūsų manymu, gali paremti jūsų protestą, pateikti <...>

Prašome atkreipti dėmesį į tai, kad visi dokumentai turi būti pateikti protesto procedūros kalba arba kartu su vertimu.“)

- 16 Šis keturių mėnesių terminas buvo pratęstas iki 2000 m. kovo 23 d. Prieš vieną dieną iki termino pabaigos įstojusi į bylą šalis paprašė dar kartą pratęsti terminą. Tarnyba atmetė šį prašymą, remdamasi jo netinkamu motyvavimu. Tačiau, kadangi prašymas buvo pateiktas likus vienai dienai iki termino pabaigos, Tarnyba suteikė įstojusiai į bylą šaliai vieną papildomą dieną protestą patvirtinantiems dokumentams pateikti. Per suteiktą paskutinį terminą įstojusi į bylą šalis pateikė papildomų argumentų, t. y. priesaika patvirtintą pareiškimą, brošiūras ir etiketę.
- 17 2000 m. rugsėjo 7 d. sprendimu Protestų skyrius dėl ankstesnio neįregistruoto prekių ženklo nusprendė, kad protestas yra nepriimtinas, o dėl likusios jo dalies – kad jis neatitinka Reglamento 40/94 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktų bei 5 dalies, motyvuodamas tuo, kad protestą pareiškusi šalis, nepateikusi per nustatytą terminą ankstesnių prekių ženklų registracijos pažymėjimų vertimo, neįrodė ankstesnių registracijų, kuriomis buvo grindžiamas protestas, galiojimo ir teisinio statuso.
- 18 Remdamasis šiais motyvais, Protestų skyrius atmetė visą protestą ir įpareigojo įstojusią į bylą šalį atlyginti reikalavimuose nurodytas išlaidas.

19 2000 m. spalio 13 d. įstojusi į bylą šalis pateikė apeliacinį skundą dėl Protestų skyriaus sprendimo.

20 2002 m. sausio 17 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas), kurį ieškovė gavo, jos teigimu, 2002 m. vasario 8 d. registruotu laišku, Apeliacinė taryba nusprendė:

— atmesti apeliacijos dalį, susijusią su protesto dėl ankstesnio neįregistruoto prekių ženklo nepriimtinumui,

— panaikinti Protestų skyriaus sprendimo dalį, susijusią su kitais pagrindais,

— grąžinti bylą Protestų skyriui pakartotinam nagrinėjimui,

— įpareigoti kiekvieną šalį padengti savo išlaidas, patirtas apeliacinėje procedūroje.

21 Protestų skyriaus sprendimo panaikinimą iš dalies Apeliacinė taryba motyvavo tuo, kad persiųsdamas protestą pareiškusiai šaliai šio sprendimo 13 ir 15 punktuose paminėtas faksimiles, Protestų skyrius paskatino ją teisėtai tikėtis, kad pridėtos prie protesto pranešimo registracijos pažymėjimų kopijos neturėjo formalių trūkumų.

Procesas

- 22 2002 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriatare buvo gautas ieškovės ieškinys anglų kalba.
- 23 Kadangi kitos šalys neprieštaravo, kad anglų kalba būtų proceso kalba, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad šio proceso kalba bus anglų kalba.
- 24 2002 m. liepos 23 d. Tarnyba pateikė savo atsiliepimą į ieškinį. 2002 m. liepos 26 d. įstojusi į bylą šalis pateikė savo atsiliepimą į ieškinį.
- 25 2002 m. spalio 17 d. ieškovė pateikė pareiškimą, remdamasi Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 135 straipsnio 3 dalimi. Kadangi ieškovė nepateikė prašymo suteikti jai galimybę pateikti dubliką, o įstojusios į bylą šalies ir Tarnybos atsiliepimuose į ieškinį nebuvo nei naujų pagrindų, nei reikalavimų, pagrindžiančių pareiškimo pateikimą pagal šią nuostatą, Pirmosios instancijos teismas nusprendė nepridėti šio pareiškimo prie bylos medžiagos.

Šalių reikalavimai

- 26 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti tą ginčijimo sprendimo dalį, kuria:

i) panaikinamas 2000 m. rugsėjo 7 d. Protesto skyriaus sprendimas;

ii) byla grąžinama Protesto skyriui pakartotiniam nagrinėjimui;

iii) kiekvienai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliacinėje procedūroje;

— priteisti iš Tarnybos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas apeliacinėje procedūroje.

27 Tarnyba Pirmosios instancijos teismo prašo:

— patenkinti ieškovės prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą,

— nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo išlaidas.

28 Įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

- panaikinti Protestų skyriaus sprendimo dalį, kurioje nurodoma, jog protesto pareiškimas, grindžiamas ankstesnėmis registracijomis, nebuvo tinkamai pagrįstas,

- panaikinti Protesto skyriaus sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų,

- grąžinti bylą Protestų skyriui pakartotiniam nagrinėjimui,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, patirtas šios byloje.

Dėl šalių reikalavimų

Dėl Tarnybos reikalavimų apimties

- 29 Per posėdį Tarnyba visų pirma patikslino, kad savo pirmu reikalavimu ji prašo tik to, kas yra nurodyta ieškovės reikalavimuose. Todėl pirmas Tarnybos reikalavimas laikytinas pirmo ieškovės reikalavimo palaikymu.
- 30 Vėliau per posėdį Tarnyba patikslino, kad ji, be to, prašė, jog Pirmosios instancijos teismas, atsižvelgęs į kitų šalių reikalavimus, priimtų tinkamą sprendimą. Taigi Tarnyba pasikliauja Pirmosios instancijos teismo nuomone.

- 31 Tokiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad per posėdį įstojusi į bylą šalis pareiškė: kadangi Apeliacinė taryba nėra atstovaujama Pirmosios instancijos teisme, jai šiame teisme turėtų atstovauti Tarnyba.
- 32 Šiuo klausimu visų pirma primintina, kad Tarnyba buvo įsteigta Reglamentu Nr. 40/94 Bendrijos prekių ženklų teisės administravimo tikslais ir kad visas šiame reglamente numatytas funkcijas ji turi vykdyti atsižvelgdama į bendrąjį šios užduoties interesą.
- 33 Be to, pažymėtina, kad nors Apeliacinės tarybos yra sudedamoji Tarnybos dalis (2002 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Vedial prieš VRDT — France Distribution (HUBERT)*, T-110/01, Rink. p. II-5275, 19 punktas) ir tarp Apeliacinės tarybos, eksperto ir (arba) kompetentingo skyriaus yra funkcinis tęstinumas (1999 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT (BABY-DRY)*, T-163/98, Rink. p. II-2383, 38 punktas), Apeliacinės tarybos ir jų nariai vykdydami savo užduotis yra funkciškai nepriklausomi, todėl Tarnyba negali jiems duoti nurodymų.
- 34 Tokiomis aplinkybėmis būtina pripažinti, kad, nors Tarnyba neturi teisės pareikšti ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, ji vis dėlto neprivalo sistemingai ginti bet kurį Apeliacinės tarybos priimtą ginčijamą sprendimą arba būtinai reikalauti atmesti bet kurį dėl tokio sprendimo pareiškštą ieškinį.
- 35 Nors tiesa, kad pagal Darbo reglamento 133 straipsnio 2 dalį Tarnyba laikytina atsakove Pirmosios instancijos teisme, šis statusas nekeičia iš Reglamento Nr. 40/94

struktūros kylančių pasekmių Apeliacinių tarybų atžvilgiu. Be to, jis leidžia spręsti klausimą dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo ginčijamo sprendimo panaikinimo ar pakeitimo atveju, neatsižvelgiant į poziciją, kurios laikėsi Taryba Pirmosios instancijos teisme.

36 Tokiomis aplinkybėmis niekas netrukdo Tarybai, vykdam 31 punkte paminėtas užduotis, palaikyti ieškovės reikalavimus arba nuspręsti pasikliauti Pirmosios instancijos teismo nuomone, pateikiant visus, jos manymu, tinkamus argumentus, skirtus paaiškinti jos poziciją Pirmosios instancijos teismui.

37 Be to, pažymėtina, kad jeigu naujas per posėdį pateiktas prašymas yra aiškiai pavėluotas ir todėl nepriimtinas, papildomas patikslinimas, pareikštas byloje per posėdį, nėra prašymas tikrąja prasme ir todėl neturi būti sprendžiamas klausimas dėl jo priimtumo.

Dėl įstojusios į bylą šalies reikalavimų apimties

38 Per posėdį įstojusi į bylą šalis patikslino, kad jos antras, trečias ir ketvirtas reikalavimai buvo pateikti tik tam, kad būtų išvengta dviprasmiškumo, o kadangi jie automatiškai kyla iš pirmo reikalavimo, ji Pirmosios instancijos teismo prašo tik to, kas yra nurodyta pirmame ir penktame reikalavimuose. Todėl įstojusi į bylą šalis iš esmės prašo atmesti ieškinį ir priteisti iš ieškovės jos patirtas bylinėjimosi šiame procese išlaidas.

Dėl esmės

Šalių argumentai

- 39 Grįsdama savo ieškinį, ieškovė nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su įgyvendinimo reglamento 17 taisyklės 2 dalimi.
- 40 Ji tvirtina, jog Apeliacinė taryba sutiko su Protestų skyriaus išvada, kad registracijos pažymėjimai nebuvo pateikti protesto procedūros kalba ir kad šių pažymėjimų vertimai nebuvo pateikti tinkamu laiku. Ieškovės nuomone, protestas, paremtas ankstesniais prekių ženklais, nesant jų galiojimo ir teisinio statuso įrodymų, turėjo būti atmestas iš esmės.
- 41 Be to, ji teigia, kad Apeliacinė taryba, remdamasi 1999 m. balandžio 7 d. ir 1999 m. birželio 29 d. Protestų skyriaus faksimilėmis, klaidingai manė, jog pastarasis pažeidė įstojusios į bylą šalies teisėtus lūkesčius.
- 42 Ieškovės manymu, kadangi 1999 m. balandžio 7 d. faksimilė aiškiai nukreipia į įgyvendinimo reglamento 15 taisyklę ir 18 taisyklės 2 dalį bei galimybę atmesti protestą dėl nepriimtino ir atsižvelgiant į tai, kad protesto pranešimas neatitinka įgyvendinimo reglamento 15 taisyklės 2 dalies b punkto vii papunkčio reikalavimų, ši faksimilė turėtų būti aiškinama kaip susijusi tik su protesto pranešimo nepriimtiniu, o ne su protestui paremti pateiktiniais įrodymais, kurių atžvilgiu, ieškovės nuomone, nėra nepriimtino pagrindų. 1999 m. gegužės 28 d. faksimilėje ieškovė ištaisė Protesto skyriaus nurodytus protesto pranešimo trūkumus.

- 43 Ieškovė pažymi, kad, priešingai nei protesto atmetimo dėl nepriimtino atveju, Protestų skyrius neturėjo informuoti protestą pareiškusios šalies apie tai, kad įgyvendinimo reglamento 17 taisyklės 2 dalyje nurodytas vertimas nebuvo pateiktas.
- 44 Protestą pareiškusi šalis turėjo pateikti visus, jos manymu, būtinus įrodymus jam paremti. Šioje byloje, ieškovės manymu, įstojusi į bylą šalis negalėjo ištaisyti trūkumų tik abstrakčiai prašydama Protestų skyrių ją informuoti apie būtinumą pateikti papildomą informaciją, ką ji padarė 1999 m. gegužės 28 d. faksimilėje, juo labiau kad šia faksimile buvo atsakoma į 1999 m. balandžio 7 d. faksimilę dėl protesto priimtino. Priešingo argumento pripažinimas įpareigotų Protestų skyrių suteikti pagalbą protestą pareiškusiai šaliai.
- 45 Dėl 1999 m. birželio 29 d. faksimilės pasakytina, kad ja buvo siekiama tik suteikti galimybę įstojusiai į bylą šaliai pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį ir įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 3 dalį pateikti papildomų įrodymų savo protestui paremti, jeigu ji manė, kad tai yra būtina.
- 46 Nei 1999 m. balandžio 7 d., nei 1999 m. birželio 29 d. faksimilės, skaitomos atskirai ar kartu, negalėjo paskatinti įstojusios į bylą šalies teisėtų lūkesčių atsiradimo įgyvendinimo reglamento 17 taisyklės 2 dalyje nurodytų kalbos reikalavimų atžvilgiu. Priešingai, 1999 m. birželio 29 d. faksimilėje į šiuos reikalavimus buvo atkreiptas dėmesys.
- 47 Tarnybos nuomone, Apeliacinė taryba teisingai manė, kad šioje byloje nebuvo laikomasi įgyvendinimo reglamento 17 taisyklės 2 dalies. 2002 m. birželio 13 d. Sprendime *Chef Revival USA prieš VRDT – Massagué Marin (Chef)* (T-232/00, Rink. p. II-2749, 42 punktą) Pirmosios instancijos teismas patvirtino skirtumą tarp, pirma, įgyvendinimo reglamento 15 taisyklės 2 dalies b punkto vii papunktyje

įtvirtintos pareigos nurodyti ankstesniu prekių ženklų pažymėtas prekes ir, antra, Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalyje ir įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 1 ir 2 dalyse bei 20 taisyklės 2 dalyje nurodyto reikalavimo pateikti išsamią informaciją apie faktus, įrodymus ir argumentus. Pagal įgyvendinimo reglamento 18 taisyklės 2 dalį dėl pirmos pareigos neįgyvendinimo protestas nėra priimamas, o dėl numatytos informacijos nepateikimo į ją nebūtų atsižvelgta nagrinėjant protestą iš esmės.

48 Kadangi įgyvendinimo reglamento 17 taisyklės 2 dalis įpareigoja protestą pareiškusią šalį pateikti protestą remiančių įrodymų vertimą į bylos kalbą, tokio vertimo nepateikimas prilyginamas įrodymų nepateikimui. Šiomis aplinkybėmis Protestų skyrius galėtų tik atmesti atitinkamą protestą.

49 Tarnybos nuomone, Apeliacinė taryba klaidingai manė, kad buvo pažeisti teisėti įstojusios į bylą šalies lūkesčiai.

50 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, pirmiausia, įstojusi į bylą šalis negalėjo teisėtai nevykdyti atitinkamų nuostatų, kurios nuo pat jų priėmimo buvo aiškios ir nepakeistos.

51 Antra, nei 1999 m. balandžio 7 d., nei 1999 birželio 29 d. faksimilėse Protestų skyrius nesuteikė įstojusiai į bylą šaliai tikslų, aiškių ar numanomų garantijų, kad pateikti įrodymai atitinka kalbos reikalavimus.

- 52 Trečia, pranešimų, pavyzdžiui, 1999 m. birželio 29 d. faksimilės, pobūdis neleidžia jų laikyti aiškiais arba konkrečiais. Visų pirma iš Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalies ir įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 3 dalies bei 20 taisyklės 2 dalies matyti, kad Tarnybos užduotis yra bendrai paskatinti protestą pareiškusią šalį pateikti faktus, įrodymus ir argumentus, o ne pažymėti konkrečius trūkumus. Pranešimas apie tokius trūkumus reikalautų bylos nagrinėjimo iš esmės iki šių faktų, įrodymų ar argumentų pateikimo, o to įstatymo leidėjas nenumatė, ir tai yra neįmanoma atsižvelgiant į protestų procedūros rungimosi principą. Be to, iš Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio ir įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 3 dalies išplaukia, kad paskelbus protestą priimtinu, šalys turi diskreciją pasirinkti savo argumentų pristatymo būdą. Galiausiai, Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnis neleidžia Tarnybai teikti protestą pareiškusiai šaliai pagalbos, susijusios su faktų, įrodymų ir argumentų pateikimu. Analogiškas principas taikomas kalbos reikalavimų atžvilgiu.
- 53 Remdamasi keliais Apeliacinės tarybos sprendimais, Tarnyba taip pat pažymi, kad nėra sutarta klausimu, ar 1999 m. birželio 29 d. faksimilėje naudojama standartinė formuluotė yra pakankamai aiški. Tačiau, Tarnybos nuomone, atsakymas į šį klausimą turėtų būti teigiamas.
- 54 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad kai kiekviena šalis be jokių abejonių žino pagrindinius faktus, įrodymus ir argumentus, kuriais remiasi kita šalis, protestas laikytinas tinkamai motyvuotu.
- 55 Šioje byloje protesto pranešime buvo nurodyta, kad registracijos pažymėjimų kopija buvo pridėta prie protesto ir kad protestas buvo pagrįstas visomis prekėmis, kurioms žymėti ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti. Įstojusios į bylą šalies nuomone, 1999 m. balandžio 7 d. faksimilė reiškė, kad tokiuose pažymėjimuose nurodyti prekių sąrašai yra protesto pranešimo dalis ir turi būti išversti į protesto procedūros kalbą.

Toks vertimas buvo pateiktas 1999 m. gegužės 28 d. Taigi pagrindiniai duomenys, reikalingi nustatyti protesto pagrįstumui, buvo tiesiogiai nurodyti protesto pranešime arba darant jame nuorodą į 1999 m. gegužės 28 d. faksu pateiktų prekių sąrašų vertimą.

- 56 Įstojusi į bylą šalis pažymi, kad nebūtina versti visos registracijos pažymėjime nurodytos informacijos, kadangi kai kuri jame esanti informacija yra nereikšminga arba jos neįmanoma išversti, pavyzdžiui, pavadinimai ir skaičiai, be to, nėra būtina versti tokią informaciją kaip prioriteto datą, jeigu ja nesiremiamas. Per posėdį ji šiuo klausimu pridūrė, kad jeigu remiamasi tik maža ilgo dokumento dalimi, pareiga versti visą dokumentą būtų neproporcinga ir neprotinga.
- 57 Remdamasi įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 1 ir 2 dalimis, ji taip pat nurodo, kad nėra jokio reikalavimo pateikti visą ankstesnių prekių ženklų registracijos pažymėjimų teksto vertimą.
- 58 Be to, per posėdį ji nurodė, kad prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, galiojimo ir teisinio statuso įrodymas išplaukia ne iš registracijos pažymėjimų vertimo, o iš pačių registracijos pažymėjimų.
- 59 Dėl 1999 m. birželio 29 d. faksimilės įstojusi į bylą šalis taip pat teigia, kad atsižvelgiant į jos pobūdį ji reiškė, jog 1999 m. balandžio 7 d. faksimilėje nurodytas trūkumas buvo ištaisytas ir todėl protestas neturėtų būti atmetas kaip nepriimtinas. Šios faksimilės nuoroda į procedūros kalbą yra susijusi tik su papildomais ir anksčiau

nepateiktais faktais, įrodymais bei argumentais. Jeigu Protesto skyrius manytų, kad šis trūkumas nebuvo ištaisytas, logiškai mąstant, įstojusios į bylą šalies manymu, jis turėtų atmesti protestą kaip nepriimtina, o šiuo atveju jis to nepadarė.

- 60 Įstojusi į bylą šalis sutinka su Apeliacinės tarybos motyvavimu, kuriuo remdamasi ji galėjo turėti teisėtų lūkesčių, pagrįstų Protestų skyriaus paaiškinimais, teigdama, kad ji įvykdė visus reikalavimus tam, kad protestas būtų laikytinas pagrįstu.
- 61 Galiausiai ji nurodo penkis Tarnybos apeliacinių tarybų sprendimus, kuriuose pažymėta, kad nebuvo būtina versti visą atitinkamuose registracijos pažymėjimuose nurodytą informaciją. Dviejuose iš šių sprendimų buvo nurodyta, kad dėl Protestų skyriaus elgesio atitinkamą protestą pareiškusi šalis galėjo remtis teisėtais lūkesčiais, tvirtindama, kad ji įvykdė reikalavimus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 62 Siekdama pagrįsti vienintelį ieškinio pagrindą, nurodytuose argumentuose ieškovė suskirsto protesto procedūros kalbos reikalavimų klausimą, pirmiausia atskirdama įgyvendinimo reglamento 17 taisyklės 2 dalies pažeidimo klausimą nuo Protestų skyriaus pažeisto įstojusios į bylą šalies teisėtų lūkesčių principo klausimo. Tokiam atskirymui pritaria Tarnyba ir įstojusi į bylą šalis. Siekiant išnagrinėti vienintelį ieškinio pagrindą šis atskirimas yra priimtinas.

Dėl protesto procedūros kalbos reikalavimų

- 63 Dėl su ankstesniais prekių ženklais, kuriais grindžiamas protestas, susijusių kalbos reikalavimų Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 23 punkte nurodė, kad „protestą pareiškusi šalis (įstojusi į Pirmosios instancijos teismo procesą šalis) turėtų pateikti tikslius registre esančius duomenis procedūros kalba“. Ji pridūrė, kad šioje byloje nebuvo abejojama, jog protestą pareiškusi šalis nepateikė viso kompetentingų valdžios institucijų priimtų arba paskelbtų dokumentų teksto vertimo. Pažymėtina, kad to neginčija nė viena šalis.
- 64 Šioje byloje yra aišku, kad protesto pranešime nurodyta, jog registracijos pažymėjimų kopija buvo pridėta prie protesto, ir kad protestas grįstas visomis prekėmis, kurioms žymėti ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti, tačiau prie šių prekių sąrašų nebuvo jų vertimo į protesto procedūros kalbą.
- 65 Taigi protesto pranešimas neatitiko įgyvendinimo reglamento 15 taisyklės 2 dalies b punkto vii papunktyje ir 17 taisyklės 1 dalyje nurodytų kalbos reikalavimų, kadangi prie jo nebuvo pridėtas prekių ir paslaugų, kurioms žymėti ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti, sąrašų vertimas į procedūros kalbą. Šis atvejis nėra nurodytas įgyvendinimo reglamento 18 taisyklės 1 dalyje, bet atitinka 18 taisyklės 2 dalį, kurioje nurodyti atvejai, kuomet protesto pranešimas neatitinka kitų Reglamento Nr. 40/94 nuostatų arba kitų nei įgyvendinimo reglamento 18 taisyklės 1 dalies nuostatų šios bylos atžvilgiu – įgyvendinimo reglamento 15 taisyklės 2 dalies b punkto vii papunkčio ir 17 taisyklės 1 dalies.

66. Todėl 1999 m. balandžio 7 d. faksimile skatindamas įstojusią į bylą šalį pateikti prekių ir paslaugų, kurioms žymėti ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti, sąrašų vertimą į procedūros kalbą, Protestų skyrius veikė pagal įgyvendinimo reglamento 15 taisyklės 2 dalies b punkto vii papunktį, 17 taisyklės 1 dalį bei 18 taisyklės 2 dalį. Be to, šios faksimilės pradžioje buvo pažymėta „įgyvendinimo reglamento 15 taisyklė ir 18 taisyklės 2 dalis“ („rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation“).
67. Taip pat yra aišku, kad 1999 m. gegužės 28 d. įstojusi į bylą šalis pateikė prekių ir paslaugų, kurioms žymėti ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti, sąrašų vertimą į procedūros kalbą. Taigi protesto pranešimas tapo atitinkančiu „kitas Reglamento (Nr. 40/94) arba (įgyvendinimo reglamento) nuostatas“, pavyzdžiui, nustatytas įgyvendinimo reglamento 18 taisyklės 2 dalyje.
68. 1999 m. birželio 29 d. faksimilėje Protestų skyrius nustatė įstojusiai į bylą šaliai papildomų faktų, įrodymų ir argumentų, jos nuomone, reikalingų protestui paremti, pateikimo datą, nurodydamas, kad visi dokumentai turi būti parengti protesto procedūros kalba arba pateikti kartu su vertimu.
69. Šiuo klausimu pažymėtina, kad ši faksimilė atitinka Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnį, įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 2 ir 3 dalis ir 17 taisyklės 2 dalį su sąlyga tiek, kiek šiose nuostatose numatyta, jog faktai, įrodymai ir argumentai protestui paremti turi būti pateikti per Tarnybos nurodytą terminą. Šios faksimilės pradžioje daroma nuoroda į įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 1 dalį, 16 taisyklės 3 dalį, 17 taisyklės 2 dalį ir 20 taisyklės 2 dalį.

- 70 Iš tikrųjų Protestų skyrius neinformavo protestą pareiškusios šalies apie tai, kad nėra registracijos pažymėjimų vertimo, reikalaujamo pagal įgyvendinimo reglamento 17 taisyklės 2 dalį. Tačiau, kaip matyti iš minėto sprendimo *Chef* (52 ir 53 punktai), teisiniai reikalavimai, susiję su įrodymais bei jų vertimu į protesto procedūros kalbą, yra protesto esminės sąlygos ir todėl Protestų skyrius neturėjo pranešti į bylą įstojusiai šaliai apie trūkumą, atsiradusį dėl ankstesnių prekių ženklų registracijos pažymėjimų vertimo nepateikimo. Šiuo klausimu primintina, kad prekių ir paslaugų, kurioms žymėti ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti, sąrašų vertimo į procedūros kalbą nepateikimas prieštarauja įgyvendinimo reglamento 15 taisyklės 2 dalies b punkto vii papunkčiui ir 17 taisyklės 1 daliai, todėl jam taikytina įgyvendinimo reglamento 18 taisyklės 2 dalis. Priešingai, ankstesnių prekių ženklų registracijos pažymėjimų vertimo nepateikimas neprieštarauja jokiai Reglamento Nr. 40/94 arba įgyvendinimo reglamento nuostatai, patenkančiai į įgyvendinimo reglamento 18 taisyklės 2 dalį.
- 71 Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau išdėstyta, reikia išnagrinėti įstojusios į bylą šalies argumentus, nurodytus (šio sprendimo) 54 ir paskesniuose punktuose.
- 72 Preliminariai reikia pažymėti, kad iš teismų praktikos matyti, jog taisyklė, pagal kurią įrodymai protestui paremti turi būti pateikti protesto procedūros kalba arba kartu su vertimu į šią kalbą, yra pagrįsta būtinumu užtikrinti rungimosi principą bei *inter partes* procedūros šalių procedūrinių priemonių lygybę. Nors tiesa, kad protestą pareiškusi šalis neprivalo pateikti viso ankstesnių prekių ženklų registracijos pažymėjimų teksto vertimo, kaip tvirtina įstojusi į bylą šalis, dar nereiškia, kad pats Protestų skyrius, nagrinėdamas protestą iš esmės, turi pareigą atsižvelgti į registracijos pažymėjimus, pateiktus kita nei protesto procedūros kalba. Nesant registracijos pažymėjimų vertimo į procedūros kalbą, Protestų skyrius gali teisėtai

atmesti protestą kaip nepagrįstą, jeigu jis pagal įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 3 dalį negali priimti sprendimo dėl protesto, remdamasis jau turimais įrodymais (minėto sprendimo *Chef* 42, 44, 60 ir 61 punktai). Reikia pridurti, kad pastarąja išimtimi nebuvo remiamasi šioje byloje.

- 73 Dėl argumento, kad su prekių ženklais, kuriais paremtas protestas, susijęs įrodymas kyla ne iš registracijos pažymėjimų vertimo, o iš pačių registracijos pažymėjimų, pasakytina, kad nors įrodymas iš tikrųjų kyla ne iš registracijos pažymėjimų vertimo, o iš pačių registracijos pažymėjimų tam, kad į šį įrodymą būtų atsižvelgta, jis turi atitikti įgyvendinimo reglamento 17 taisyklės 2 dalyje nurodytus kalbos reikalavimus.
- 74 Dėl įstojusios į bylą šalies ginčijamo būtinumo versti visą nagrinėjamų dokumentų tekstą pažymėtina, kad pati protestą pareiškusi šalis gali nuspręsti, kurios atitinkamų dokumentų dalys neturi reikšmės nagrinėjamam protestui ir dėl to neturi būti verčiamos, atsižvelgdama į tai, kad Protestų skyrius nagrinės tik išverstus į procedūros kalbą dokumentus. Be to, iš šios bylos medžiagos matyti, kad olandų, italų ir prancūzų kalba pateiktų dokumentų apimtis, palyginti su išverstu prekių sąrašu, nėra tokia didelė, jog pareiga pateikti jų vertimą būtų pripažinta neproporcinga ir neprotinga.
- 75 Dėl įstojusios į bylą šalies argumento, susijusio su Tarnybos apeliacinių tarybų sprendimais, pakanka priminti, kad Apeliacinių tarybų pareiga priimti sprendimus, susijusius su žymens įregistravimu kaip Bendrijos prekių ženklo, pagal Reglamentą Nr. 40/94 kyla iš nustatytos kompetencijos, o ne iš diskrecinių įgaliojimų. Todėl Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik šiuo reglamentu, aiškinamu vadovaujantis Bendrijos teismų, o ne Apeliacinių tarybų

ankstesniais sprendimais (žr., *inter alia*, 2002 m. lapkričio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bosch prieš VRDT (Kit Pro et Kit Super Pro)*, T-79/01 ir T-86/01, Rink. p. II-4881, 32 punktą).

- 76 Galiausiai dėl įstojusios į bylą šalies argumento, kad jeigu Protestų skyrius manė, kad 1999 m. balandžio 7 d. faksimilėje nurodytas trūkumas, t. y. prekių, kurioms žymėti ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti, sąrašų vertimo nepateikimas, nebuvo ištaisytas, jis, logiškai mąstant, turėjo atmesti protestą kaip nepriimtina, o to jis nepadarė, pakanka konstatuoti, kad ši byla yra susijusi ne su prekių ir paslaugų, kurioms žymėti ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti, sąrašų vertimo nepateikimu, o su ankstesnių prekių registracijos pažymėjimų vertimo nepateikimu.
- 77 Taigi joks įstojusios į bylą šalies argumentas nėra priimtinas.
- 78 Iš to, kas pirmiau pasakyta, aišku, kad (šio sprendimo) 63 punkte numatyta Protestų skyriaus išvada, jog įstojusi į bylą šalis turėjo pateikti tikslius registre esančius duomenis procedūros kalba, nėra teisiškai klaidinga.

Dėl įstojusios į bylą šalies teisėtų lūkesčių

- 79 Ginčijamo sprendimo 24 punkte Apeliacinė taryba nurodė:

„Parsiųsdamas minėtus pranešimus (t. y. 1999 m. balandžio 7 d. ir 1999 m. birželio 29 d. faksimiles), Protestų skyrius paskatino protestą pareiškusią šalį teisėtai tikėtis,

kad pridėtos prie protesto pranešimo registracijos pažymėjimų kopijos formaliai buvo tinkamos. Protestą pareiškusi šalis galėjo teisėtai manyti, jog pateikusi būtiną nagrinėjamų prekių vertimą, ji įgyvendino formalius teisės aktų nustatytus reikalavimus.“

80 Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką teisė remtis teisėtų lūkesčių apsauga, kuri yra vienas pagrindinių Bendrijos principų, užtikrinta kiekvienam asmeniui, esančiam tokioje padėtyje, kurioje Bendrijos administracija paskatino jo pagrįstų lūkesčių atsiradimą, pavyzdžiui, suteikdama jam tikslias garantijas (žr., pavyzdžiui, 2003 m. kovo 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Innova Privat-Akademie prieš Komisiją*, T-273/01, Rink. p. II-1093, 26 punktą ir jame minėtą teismų praktiką).

81 Šiuo klausimu būtina konstatuoti, kad nei iš ginčijamo sprendimo, nei iš Apeliacinės tarybos bylos medžiagos neišplaukia, kad įstojusi į bylą šalis per apeliacinę procedūrą rėmėsi teisėtų lūkesčių principo pažeidimu. Tam, kad būtų nustatyta, ar pati Apeliacinė taryba teisingai manė, kad Protestų skyrius paskatino įstojusios į bylą šalies teisėtų lūkesčių atsiradimą, būtina išnagrinėti atitinkamus bylos faktus.

82 Pirmas faktas yra susijęs su Protestų skyriaus 1999 m. balandžio 7 d. faksimile, kuria įstojusi į bylą šalis yra raginama pateikti prekių, kurioms žymėti ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti, vertimą į anglų kalbą nurodant, kad priešingu atveju protestas bus atmestas. Apeliacinės tarybos nuomone, šio laiško formuluotė yra klaidinanti, kadangi ji skatina manyti, kad trūksta tik prekių sąrašo vertimo į anglų kalbą, nenurodant, kad reikia pateikti viso registracijos pažymėjimų teksto vertimą.

- 83 Antras faktas yra susijęs su 1999 m. gegužės 28 d. įstojusios į bylą šalies faksimilėje nurodyta fraze, kurioje Tarnybos prašoma pranešti apie būtinumą pateikti papildomą informaciją. Remdamasi šia fraze, Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 21 punkte nurodė, kad „negavusi Protestų skyriaus atsakymo, protestą pareiškusi šalis logiškai (bet klaidingai) nusprendė, kad protestas yra pareiškimas tinkamai“.
- 84 Trečias faktas yra susijęs su 1999 m. birželio 29 d. faksimilėje nurodyta Protestų skyriaus fraze, kurioje įstojusiai į bylą šaliai nurodoma, jog jai „nustatomas galutinis <...> terminas <...> papildomiems faktams, įrodymams ar argumentams, kurie, (jos) manymu, galėtų paremti (jos) protestą, pateikti“, skaitoma kartu su 1999 m. balandžio 7 d. Protesto skyriaus faksimile. Apeliacinės tarybos nuomone, šis pranešimas neištaisė pirmesnių pranešimų sukeltų nesusipratimų.
- 85 Apeliacinės tarybos atliktas šių trijų faktų įvertinimas nėra priimtinas.
- 86 Visų pirma dėl Protestų skyriaus 1999 m. balandžio 7 d. faksimilės pažymėtina, kad šia faksimile nukreipiama į įgyvendinimo reglamento 15 taisyklę ir 18 taisyklės 2 dalį, ir kad joje tik atkreipiamas dėmesys į tai, jog prekės ir paslaugos nebuvo nurodytos protesto procedūros kalba. Kadangi šioje faksimilėje nebuvo tiesioginės nuorodos į šio reglamento 16 ir 17 taisykles, ji negalėjo paskatinti įstojusios į bylą šalies teisėtų lūkesčių atsiradimo šio reglamento 17 taisyklės 2 dalyje nurodyto reikalavimo dėl įrodymų ir patvirtinančių dokumentų pateikimo procedūros kalba įgyvendinimo atžvilgiu. Šį vertinimą patvirtina faktas, kad pati įstojusi į bylą šalis nesirėmė šia faksimile, kad pagrįstų teisėtus lūkesčius.

- 87 Dėl minėto antro fakto pažymėtina, kad šio pačios įstojusios į bylą šalies pranešimo negalima prilyginti Bendrijos administracijos elgesiui, kuris galėtų sukelti protestą pareiškusiai šaliai pagrįstus lūkesčius. Iš tikrųjų šalies teisėti lūkesčiai negali kilti iš jos vienašalio elgesio. Be to, kaip teisingai pastebėjo Tarnyba, tokia prielaida įpareigotų Protestų skyrių teikti protestą pareiškusiai šaliai pagalbą, o tai yra nesuderinama su šia tvarka.
- 88 Dėl trečio nurodyto fakto, t. y. 1999 m. birželio 29 d. faksimilėje nurodytos ir 84 punkte minėtos frazės, pažymėtina, kad ji, ypač atsižvelgiant į terminą „papildomas“, skaitant kartu su 1999 m. balandžio 7 d. faksimile, tai taip pat nesuteikė pagrindo įstojusiai į bylą šaliai pagrįstai tikėtis, kad pateikti registracijos pažymėjimai atitinka nurodytus kalbos reikalavimus. Iš tikrųjų šiame laiške šiuo klausimu nieko nenurodyta. Taigi, jeigu šis laiškas nepanaikino galimo nesusipratimo ir neišskleidė įstojusios į bylą šalies abejonių, ji prireikus turėjo kreiptis į Tarnybą.
- 89 Be to, Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 22 punkte klaidingai nurodė, kad 1999 m. birželio 29 d. faksimile įstojusi į bylą šalis buvo informuojama apie tai, kad jai suteikiamas keturių mėnesių terminas kitiems faktams, įrodymams ar argumentams, kurie, jos manymu, galėtų paremti jos protestą, pateikti ir kad „dokumentai“ turėtų būti pateikti procedūros kalba arba kartu su vertimu („that the documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation“). Iš tikrųjų šioje faksimilėje nurodyta, kad „visi dokumentai“ turi būti parengti protesto procedūros kalba arba kartu turi būti pateiktas jų vertimas („Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation“). Ši nuoroda į procedūros kalbą neturi būti aiškinama kaip nukreipianti tik į šiuos „kitus faktus ir įrodymus arba argumentus“. Priešingai, ji yra

bendro pobūdžio ir todėl neleidžia manyti, jog iš 1999 m. birželio 29 d. faksimilės išplaukia, kad prie protesto pranešimo pridėtų registracijos pažymėjimų kopijų pakanka kalbos reikalavimams įvykdyti.

- 90 Galiausiai tvirtindama, kad 1999 m. birželio 29 d. faksimilė reiškė, kad 1999 m. balandžio 7 d. faksimilėje nurodyti trūkumai, t. y. prekių, kurioms žymėti ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti, sąrašo vertimo nepateikimas, buvo ištaisyti, įstojusi į bylą šalis pati pripažįsta, kad ši faksimilė nereiškia, kad registracijos pažymėjimai taip pat atitiko kalbos reikalavimus.
- 91 Įstojusi į bylą šalis taip pat teigia, kad dviejuose iš jos nurodytų penkių Apeliacinių tarybų sprendimų buvo nuspręsta, kad dėl Protestų skyriaus elgesio protestą pareiškusi šalis galėjo remtis teisėtais lūkesčiais, tvirtindama, kad ji įvykdė reikalavimus, susijusius su atitinkamuose registracijos pažymėjimuose nurodytos informacijos vertimu.
- 92 Šiuo klausimu būtina priminti, kaip pirmiau buvo pažymėta, jog, nepaisant to, ar šie sprendimai atitinka su teisėtais lūkesčiais susijusią pirmiau nurodytą teismų praktiką, ar ne, Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas neturi būti vertinamas remiantis šių tarybų ankstesniais sprendimais (minėto sprendimo *Kit Pro ir Kit Super Pro* 32 punktas).
- 93 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad Apeliacinė taryba padarė teisinę klaidą nuspręsdama, jog Protestų skyrius paskatino įstojusią į bylą šalį teisėtai tikėtis, kad registracijos pažymėjimų kopijos, pridėtos prie protesto pranešimo, formaliai buvo tinkamos.

- 94 Iš viso to, kas pirmiau išdėstyta, matyti, kad vienintelis ieškinio pagrindas dėl panaikinimo turi būti priimtas. Taigi būtina panaikinti ginčijamą sprendimą, kaip to prašoma.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 95 Pagal Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė.

- 96 Šioje byloje įstojusi į bylą šalis pralaimėjo ta dalimi, kuria pagal ieškovės reikalavimus yra panaikinamas ginčijamas sprendimas. Tačiau ieškovė prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ne iš įstojusios į bylą šalies, o iš Tarnybos, įskaitant patirtas Apeliacinės tarybos procedūroje.

- 97 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, nepaisant to, jog Tarnyba palaikė pirmą ieškovės nurodytą reikalavimą, ji turi atlyginti ieškovės nurodytas bylinėjimosi išlaidas, kadangi sprendimą priėmė jos Apeliacinė taryba. Todėl būtina nuspręsti, kad pagal ieškovės prašymą Tarnyba turi atlyginti ieškovės nurodytas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas Apeliacinės tarybos procedūroje, ir kad įstojusi į bylą šalis turi padengti savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos 2002 m. sausio 17 d. Sprendimo (byla R 1003/2000-1) dalį, kuria panaikinamas Protestų skyriaus 2000 m. rugsėjo 7 d. Sprendimas, byla grąžinama Protestų skyriui pakartotiniam nagrinėjimui ir kiekvienai šaliai yra nurodoma padengti Apeliacinės tarybos procedūroje patirtas išlaidas.**
- 2. Priteisti iš Tarnybos ieškovės nurodytas išlaidas, įskaitant pastarosios patirtas Apeliacinės tarybos procedūroje.**
- 3. Įstojusi į bylą šalis turi padengti savo išlaidas.**

Forwood

Pirrung

Meij

Paskelbta 2004 m. birželio 30 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Sekretorius

Pirmininkas

H. Jung

J. Pirrung